

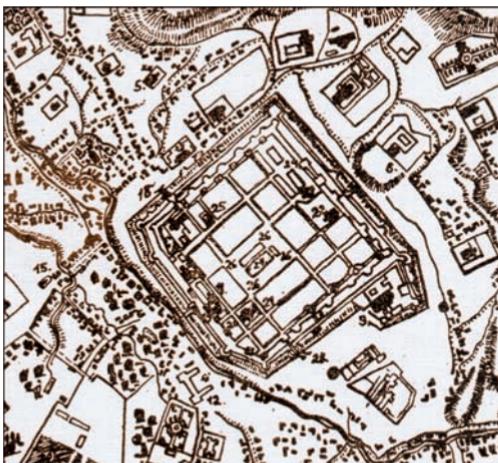
*Стародавніх будівель
Мова мудра і строга –
Неповторність обличчя,
Віковіність віків.
Виrushаєм в далеку дорогу,
На побачення йдем
До минулих віків.*

I. Вівчар

Львів — одне з найдавніших та наймальовничіших міст України. Своєрідний ландшафт з Замковою горою (тепер тут парк) разом з багатим середовищем творять неповторний образ міста. Із замкових узгір'їв збігають круті вулички, залишки. Сім з половиною століть залишили тут глибокі сліди. Це, зокрема, і дав-

ні поселення, на основі яких князь Данило, згодом — король Русі (так звучав його титул від 1253 р.) заклав місто-твердиню. Своє ім'я воно отримало від сина короля Данила — князя Лева. З цим іменем пов'язано: виникнення двох монастирів, а також т. зв. гора Лева, торговельна дорога на схід від міста — «Дорога Лева».

- 18. Fossa prima
- 19. PP. St. Ioseph
- 20. Hospital St. Spiritus
- 21. Templum Cathedralis
- 22. Confrater Stauropigiae
- 23. Porta Lateralis Bzarska
- 24. Arsenali Regum
- 25. Templum Chated. Armeno
- 26. Fontes Civitatis
- 27. Praesidium Urbis
- 28. Porta Halicensis

План середмістя, 1750

Князь був також будівничим двох замків – Високого і Низького. І навіть пізнішого часу міська оборонна брама, на якій був напис «Князь Лев мене збудував», опосередковано пов'язана з князем-будівничим. Ця, т. зв. Галицька брама вже належала до нового міста, що почало формуватися обабіч старого княжого Львова. До кінця XIV – початку XV ст. остаточно сформувалося укріплене ядро цього нового осередку, пізніше він буде лише розбудовуватися та розширятися, як і його центр з ринковою площею та прилеглими вулицями. Саме тут, на цій площі, були органи управління міста, велася велика торгівля (Львів лежав на важливому торговельно-

му шляху), мешкали ті, в чиїх руках зосереджувалися влада та багатство. Спочатку німці, згодом італійці, заможні вірмени. До кінця XVI ст. вони всі полонізувалися.

До кінця XVIII ст. площа залишалася центром Львова і за формуєю наближалася до квадрата (142×129 м). Головним будинком міста була ратуша, де засідав міський магістрат.

Ратуша.
Будинок № 1

Навколо ратуші були ще так звані середньоринкові кам'яниці, вони творили три невеликі вулички. Один ряд середньоринкових кам'яниць нале-

жав заможним українським купцям, а одна з вуличок — Пасамонників була у віданні майстрів, які виготовляли гаптовані сріблом та сухозліткою стрічки для оздоблення одягу.

Події, що відбувалися на площі біля старої ратуші, відзеркалювали тогочасні реалії.

У 1410 р. сюди привезли 52 бойові хоругви Тевтонського ордену, захоплені як трофеї у битві під Гріонвальдом. На Ринку їх кинули в болото за традиційним тоді звичаєм переможців. У 1642 р. до Львова було привезено кілька десяtkів возів з маленькими дітьми-сиротами, батьків яких стратили або забрали в неволю татари. Дітей виставили біля ратуші, і міщани розібрали їх по своїх домівках.

Ще наприкінці XVI ст. біля ратуші поставили на високому постаменті кам'яного лева (він мав символізувати силу міста). Лев був одним з головних елементів герба Львова. Найстаріша скульптура лева — лев Лоренцовича — знаходиться в Італійському подвір'ї палацу Корнякта. Леви при ратуші встановлені 1948 р.

Львівська ратуша.
Малюнок кін. XVII ст.

Лев Лоренцовича, XVI ст.